

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ทำความเพียรพยายามที่จะอยู่อย่างสำรวจตนเมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลา อย่าได้หันความสนใจไปสู่สิ่งภายนอก แล้วบาปของลูกจะสามารถตัดออกไปได้

คำถาม: ลูกจะต้องทำความเพียรพยายามอะไรสำหรับสภาพของการขึ้น ซึ่งพ่อสอนลูกทุกคน?

คำตอบ: 1) ลูกๆ หากลูกต้องการไปสู่สภาพของการขึ้น เชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อผู้เดียว ไม่มีความจำเป็นที่จะเข้าไปสู่ประเด็นต่างๆ เช่น คนนั้นคนนี้เป็นเช่นนั้น คนนี้ทำสิ่งนี้สิ่งนั้น คนนี้มีข้อบกพร่อง หันใบหน้าของลูกออกไปจากข้อบกพร่องของใครก็ตาม 2) อย่าได้มีวันบุดบั้งซึ่งตั้งกับการศึกษานี้ เผาแต่ซิมซิปประเด็นที่ดีจากมูร์ลี และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจึงจะสามารถไปสู่สภาพของการขึ้น

โอมซานติ เวลาขึ้นเรียนนี้เป็นชั้นเรียนของความรู้ ในขณะที่ชั้นเรียนตอนเช้าเป็นของโยคะ โยคะใด? ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก เพราะมนุษย์มากมายติดกับในหัตถะโยคะที่สอนโดยมนุษย์ นี่คือการโยคะซึ่งดวงวิญญาณสูงสุดสอน เพราะไม่มีราชาใดๆที่นี้ที่สามารถสอนราชาโยคะได้ ลักชมีและนารายณ์นี่คือเทวาและเทวี เมื่อพวกเขาศึกษาราชโยคะเท่านั้นที่พวกเขาสามารถกลายเป็นเทวาและเทวีในอนาคต ได้มีการอธิบายความรู้นี้ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นยุคที่เป็นสิริมงคลที่สุดที่อยู่ระหว่างโลกเก่าและโลกใหม่, มนุษย์เก่าและเทพใหม่ ในเวลานี้มนุษย์ทั้งหมดนั้นเก่า มีดวงวิญญาณใหม่ๆ อยู่ในโลกใหม่ พวกเขาเป็นเทพ พวกเขาไม่ได้เรียกว่าเป็นมนุษย์ แม้ว่าพวกเขาเป็นมนุษย์พวกเขาก็มีคุณธรรมที่สูงส่ง และเหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกว่าเป็นเทพ พวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นวิญญาณปีศาจร้ายอันดับแรกของราวัน เมื่อใครบางคนมีความโกรธมาก ผู้คนก็พูดว่า ทำไมคุณถึงเท่า? ก็เลสทั้งสองนี้เป็นศัตรูที่ใหญ่ที่สุดของลูก คำว่า 'เท่า' ไม่ใช่กับความละโมภหรือความผูกพันยึดมั่น บางคนที่มีความโกรธอย่างมากอันเนื่องมาจากความหึงหวงไสของวิทยาศาสตร์ สิ่งนี้ก็เป็นเหตุของความเสียหายเป็นอย่างยิ่งด้วยเช่นกัน วิญญาณปีศาจของตัณหาราคะเป็นเหตุของความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มตลอดจนตอนกลางจนถึงตอนจบ พวกเขาใช้ดาบของตัณหาราคะกับกันและกัน ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดแล้วอธิบายให้กับผู้อื่น ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถชี้หนทางที่แท้จริงแก่ใครก็ตามเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ เพียงลูกเท่านั้นที่สามารถชี้หนทางนี้แก่พวกเขาที่พวกเขาจะสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้อย่างไร หากลูกไม่สามารถอธิบายแก่ผู้อื่นนั้นก็หมายความว่าลูกไม่ได้ให้ความใส่ใจกับการศึกษานี้ และโยคะของสติปัญญาของลูกกำลังเร่ร่อนไปที่อื่น นี่คือการรบ ไม่ควรจะมีใครคิดว่าเป็นสิ่งที่ง่ายดาย ถึงแม้ว่าลูกไม่ต้องการให้พวกเขามา พายุและความคิดที่ไร้ประโยชน์มากมายจะเข้ามาในจิตใจของลูก อย่าได้กลับมาสับสนด้วยสิ่งนั้น ด้วยพลังของโยคะของลูกเท่านั้นที่มายาจะวิ่งหนีไป สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามเป็นอย่างยิ่ง ลูกเหน็ดเหนื่อยมากในธุรกิจและงานของลูก เพราะลูกอยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่าง เป็นเพราะสำนึกที่เป็นร่างที่ลูกต้องพูดมากมาย พ่อพูดว่า กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการกลับมา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณลูกจะอธิบายให้กับผู้อื่นถึงสิ่งต่างๆที่พ่อได้อธิบายแก่ลูกเท่านั้น นั่นคือพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อให้คำสอนแก่ลูก ลูกๆอย่าได้อยู่อย่างสนใจสิ่งภายนอก อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเอง ถึงแม้ว่าในบางครั้งลูกต้องสนใจในสิ่งภายนอก ก็จงพยายามกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองเมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลา และแล้วเมื่อนั้นบาปของลูกจะถูกลูกตัดออกไป ไม่เช่นนั้นบาปของลูกจะไม่ถูกลูกตัดออกไปและลูกจะไม่ได้รับสถานภาพที่สูง มีภาระของบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก บรรพหิมินได้ทำบาปมากที่สุดและพวกเขาเองก็ตามลำดับกันไป ในสิ่งนี้ด้วย ผู้ที่สูงมากก็ได้กลับมาต่ำมากเช่นกัน ผู้ที่กลายเป็นเจ้าชายต่อมาต้องกลายเป็นขอทาน ลูกต้องเข้าใจละครนี้อย่างดีมาก ผู้ที่มาในตอนต้นจะมาในเวลาสุดท้ายด้วยเช่นกัน ผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์ก่อนก็จะกลับมาไม่บริสุทธิ์ก่อนด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างของผู้อื่น ในชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา นั่นคือเมื่อเขาอยู่ในสภาพที่ปลดเกษียณด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ทั้งหมดนี้ทั้งหนุ่มสาวและแก่ชราทั้งหมดอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณของพวกเขา มีค่ายกึ่งของพ่อ ผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน สิ่งนี้เกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกควรจะจดจำยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคล ผู้คนจดจำยุคเหล็กในขณะที่ลูกจดจำยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลเท่านั้น อย่างไรก็ตามลูกก็ทำตามลำดับกันไปเช่นกัน ลูกๆมากมายจดจำธุรกิจทางโลกของลูกเท่านั้น เมื่อใบหน้าของลูกหันออกไปจากสิ่งภายนอกแล้ว ลูกก็สามารถซึมซับความรู้นี้ได้ มีคำกล่าวที่ว่า ชาติเกิดถัดไปของลูกจะเป็นไปตามสิ่งที่ลูกจดจำ ในช่วงขณะสุดท้ายของลูก คำพูดที่ดี และเพลงซึ่งใช้กับความรู้อันมีค่าควรแก่การเก็บไว้ ยกตัวอย่าง มีเพลงที่ว่า “

เวลานี้ลูกต้องทิ้งโลกที่สกปรกนี้” อีกเพลงหนึ่งก็คือ “ชี้หนทางแก่ผู้ติดตามเกิด” ลูกควรจะเก็บเพลงเช่นนั้นไว้ มนุษย์ได้แต่งเพลงเหล่านั้น แต่พวกเขาไม่ได้มีสำนึกของยุคบรรจบพบกันใดๆ ในเวลานี้ทุกคนตาบอดและไม่มีดวงตาของความรู้ เมื่อดวงวิญญาณสูงสุดมาเท่านั้นที่ท่านจะสามารถชี้หนทางให้แก่ทุกคน ท่านไม่ได้ชี้หนทางนี้แก่เพียงคนเดียวเท่านั้น นี่คือกองทัพซัพคิตีของท่าน กองทัพซัพคิตีนี้ทำอะไร? พวกเขาก่อตั้งโลกใหม่บนฐานของครีမ်ท์ ลูกกำลังศึกษาราชายโคะซึ่งไม่มีใครนอกจากพระเจ้าจะสามารถสอนได้ พระเจ้าไม่มีตัวตน ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง ที่เหลือทั้งหมดคือผู้มีร่างกาย สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อผู้เดียวเท่านั้น ท่านกำลังสอนลูก เพียงลูกเท่านั้นรู้อะไรนี้ ลูกทั้งหมดตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกควรออกคำเตือน ใส่ไว้ในหนังสือพิมพ์ใหญ่ว่าโยคะที่มนุษย์สอนเป็นหัตถะโยคะ ในขณะที่พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นสามารถสอนราชายโคะที่จะทำให้พวกท่านสามารถได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต พวกท่านไม่สามารถได้รับสิ่งนั้นผ่านหัตถะโยคะ นั่นเป็นหัตถะโยคะซึ่งมีมาตั้งแต่ต้น เป็นสิ่งที่เก่าแก่ราชายโคะนี้สามารถสอนโดยพ่อในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น บาบาก็อธิบายว่า เมื่อลูกจะให้คำบรรยาย ก่อนอื่นลูกควรเลือกหัวข้อ แต่ลูกไม่ได้ทำเช่นนั้น มีลูกน้อยมากที่ทำตามครีမ်ท์นี้ ก่อนอื่นเขียนคำบรรยายของลูกและเตรียมการเพื่อที่ลูกจะสามารถจำทุกสิ่งได้ ลูกต้องให้คำบรรยายของลูกด้วยปากเปล่า ไม่ใช่อ่านคำบรรยายนั้นจากกระดาษ ผู้ที่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และพูดขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณจะมีพลังที่จะให้การบรรยาย จะมีพลังด้วยการอยู่ในสำนึกของการพูดกับพี่น้องเพศชายของลูก นี่คือจุดหมายปลายทางที่สูงมาก การมีความรับผิดชอบนี้ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! ยิ่งลูกกลับมามีพลังมากเท่าไร มายาที่พลังก็จะจู่โจมลูกมากเท่านั้น องค์กรและมหาวิทยาลัยมีพลังมากอย่างยิ่ง เหตุนี้เองพวกเขาจึงทำทนายรวันเพื่อทดลองเขย่าพวกเขา นั่นไม่ใช่ประเด็นทางร่างกาย มีเรื่องเล่ามากมายในคัมภีร์ของลูกที่ครั้งหนึ่งคุ้นเคยกับการได้ยินคำพูดเช่นทองคำที่พูดโดยพระเจ้าพ่อสูงสุดเวลานี้ได้กลายเป็นเหมือนกับก้อนหินด้วยการรับฟังเรื่องราวในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกสูญเสียเงินทั้งหมดและทำให้หน้าผากของลูกอ่อนล้าในขณะที่ลูกเดินลงบันไดมาเรื่อยๆ มีเรื่องราวของ 84 ชาติเกิด ด้วยการทำตามความเลื่อมใสศรัทธาลูกก็ลงมาเรื่อยๆ เวลานี้พ่อกำลังสอนลูกถึงวิธีที่จะปีนขึ้นไปอีกครั้ง เวลานี้คือสภาพของการขึ้นของลูก หากลูกไม่เชื่อมโยงสติปัญญาในโยคะของของลูกกับพ่อ ลูกจะตกลงมาอย่างแน่นอน เมื่อลูกจดจำพ่อลูกก็ขึ้นไป ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก, แต่ลูกบางคนก็กลับมาไม่ระมัดระวัง ในขณะที่ทำธุรกิจของลูก ลูกลืมพ่อและความรู้ มายานำพาคุณมากมาย คนนั้นคนนี้เป็นอย่างนี้ เขาทำสิ่งนั้น ครุคนนี้เป็นอย่างนี้ คนนี้มีข้อบกพร่องนี้ โอ้! แต่สิ่งนั้นมันเกี่ยวอะไรกับลูกหรือ? ยังไม่มีใครกลับมาเติมไปด้วยทุกคุณธรรมและสมบูรณ์พร้อม อย่าได้มองดูข้อบกพร่องของใคร เพียงแต่สร้างสมคุณธรรมของพวกเขา หันไปหน้าของลูกออกจากข้อบกพร่องของใครก็ตาม ลูกได้รับมูรลีและดังนั้นฟังมูรลีและชิมซั๊บ ใช้สติปัญญาของลูกที่จะเข้าใจว่าสิ่งต่างๆที่บาบอบอกลูกนั้นลูกต้อง เพียงแต่กันประเด็นใดก็ตามที่ไม่ดึงดูดความสนใจของลูกออกไป ลูกต้องไม่บุดบั้งซึ่งติดกับการศึกษานี้ หากลูกบุดบั้งกับครูหรือการศึกษา นั่นก็หมายความว่าลูกบุดบั้งกับพ่อ มีลูกมากมายที่ไม่ไปศุนย์ ไม่ว่าใครบางคนจะเป็นเช่นไร ความใส่ใจของลูกอยู่กับมูรลี ไม่ว่าใครจะอ่านมูรลี รับฟังและชิมซั๊บประเด็นต่างๆจากมูรลีที่ดี หากลูกไม่พบความสุขในการพูดคุยกับใครแล้วจงอยู่เงียบๆ ฟังมูรลีแล้วกลับบ้าน อย่าได้บุดบั้งซึ่งดึงหรือพูดว่าฉันจะไม่มาที่นี่ ทุกคนนั้นตามลำดับกันไป เป็นสิ่งที่ดีด้วยเช่นกันที่ลูกนั่งในการจดจำระลึกถึงในตอนเช้าตรู่ บาบามาเพื่อให้ไฟส่องทาง บาบากล่าวทออดประสภารณของท่าน เมื่อท่านนั่งก่อนอื่นท่านจดจำลูกพิเศษของท่านก่อน ไม่ว่าพวกเขาอยู่ในต่างแดนหรืออยู่ในโลกเก่า ท่านจดจำลูกพิเศษและให้ไฟส่องทางแก่พวกเขา แม้ว่าลูกๆกำลังนั่งอยู่ที่นี้ บาบาก็จดจำผู้ที่ทำงานรับใช้ เมื่อลูกที่ดีที่ทำงานรับใช้ได้จากร่างของพวกเขา บาบาก็จดจำดวงวิญญาณเหล่านั้นที่พวกเขาได้จากไปหลังจากทำงานรับใช้มากมาย พวกเขาควรจะไปเกิดในบ้านที่ใกล้ชิดอย่างแน่นอน ดังนั้นบาบาก็จดจำพวกเขาและให้ไฟส่องทางแก่พวกเขาด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริงทุกคนเป็นลูกของบาบา แต่ทุกคนรู้ว่าใครทำงานรับใช้ที่ดี บาบากล่าวว่า ให้ไฟส่องทางที่นี้ แล้วท่านก็ให้ มีสองเครื่องยนต์ ผู้นี้ได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงและดังนั้นท่านจึงมีพลังอย่างแน่นอน บาบากล่าวว่า ให้พิจารณาว่าชี้พบบาบากำลังสอนลูกและลูกควรจดจำท่าน ลูกก็เข้าใจว่ามีแสงสองแสง ไม่สามารถมีสองแสงในใครอื่น เหตุนี้เองลูกจึงมาอยู่เบื้องหน้าทั้งสองแสงและกลับมาสดชื่นอย่างมาก ชั่วโมงในตอนเช้าตรู่นั้นดีมาก หลังจากอาบหน้าลูกสามารถที่จะไปนั่งบนดาดฟ้าและนั่งในสันโดษ เหตุนี้เองบาบาจึงได้ทำดาดฟ้าที่ใหญ่ นักบวชเหล่านั้นเดินในความเงียบอย่างแท้จริง พวกเขาต้องจดจำพระคริสต์แน่นอน พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า หากพวกเขาจดจำพระเจ้า, ชีวาลิงก์ก็จะเข้าไปในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาอยู่ในความซาบซึ้งของตนเอง ลูกควรที่จะเก็บเกี่ยวคุณธรรมนั้นจากพวกเขา มีคำกล่าวถึงดัตตะเตรยาด้วยเช่นกันที่เขาเก็บเกี่ยวคุณธรรมจากทุกคน ลูกก็เป็นดัตตะเตรยาด้วยเช่นกันแต่ตามลำดับกันไป ที่นี้ลูกสามารถมีสันโดษที่ดีมากและลูกก็สามารถหารายได้มากเท่าที่ลูกต้องการ ภายนอกลูกจดจำธุรกิจทางโลกของลูก เวลาตี 4 นั้นดีมาก ไม่มีความจำเป็นที่จะออกไปข้างนอก ลูกนั่งในบ้านของลูกและระวังความปลอดภัยด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งในวัยนี้จะต้องได้รับการปกป้อง ลูกต้องดูแลทุกสิ่งในไฟบูชายัญนี้ เพราะทุกสิ่งของยก

ยานี้มีคุณค่าอย่างมาก ดังนั้นปลอดภัยไว้ก่อน! จะไม่มีใครมาที่นี่ พวกเขาเข้าใจว่าไม่มีเครื่องประดับเพชรพลอยอะไรที่นี่ นี่ไม่ใช่แม้กระทั่งวัด ทุกวันนี้ขโมยเกิดขึ้นในทุกหนแห่ง วัตถุโบราณถูกขโมยและถูกนำไปต่างประเทศ โลกสกปรกมาก ดัชนีราคาจะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด มันทำให้ลูกล้มทุกอย่าง ในตอนเช้าตรู่ลูกมีการเรียนที่จะกลับมา มีผลไม้สดและ ลูกก็มีการเรียนที่จะกลับมา มีผลไม้สด ลูกต้องจดจำพ่อและไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ด้วยการจดจำพ่อ, ลูกจะจดจำมรดกของลูกด้วย นี่คือนิสัยที่ง่ายตายและดีมาก เช่นที่พ่อเป็นเมล็ดและพ่อก็รู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ ของต้นไม้ ดังนั้นนี่เป็นธุรกิจของลูกด้วยเช่นกัน ด้วยการจดจำเมล็ดลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ด้วยการจดจำวงจรลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก นั่นคือลูกจะได้รับทรัพย์สมบัติ ผู้คนได้ปะปนช่วงเวลาของกษัตริย์วิคามาจีท(ผู้เอาชนะบาป) และ กษัตริย์วิกรม(ผู้ที่กระทำบาป) ปฏิทินของวิกรมเริ่มต้นเมื่อราวันมา แล้วช่วงเวลาก็เปลี่ยนไป ปฏิทินวันแรกเริ่มจากปีที่ 1 ถึง 2500 จากนั้นต่อมา จากปี 2500 ถึงปีที่ 5000 ชาวฮินดูไม่รู้ถึงศาสนาของตนเอง นี่คือนิสัยเดียวเท่านั้นที่ซึ่งพวกเขาได้ลืมนิสัยดั้งเดิมของตนและกลายเป็นผู้ที่ไร้ศีลธรรม พวกเขาแม้กระทั่งลืมนิสัยเดียวที่ก่อตั้งศาสนานั้น ลูกสามารถอธิบายได้ว่าอารยะสมาธิเริ่มต้นเมื่อใด อารยัน(ผู้ที่เปลี่ยนแปลงแล้ว)อยู่ในยุคทอง ผู้ที่ไร้อารยะธรรมคงอยู่ในเวลานี้ เวลานี้พ่อมาเพื่อเปลี่ยนแปลงลูก ทั้งวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูก ผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างดีจะเข้าใจสิ่งนี้อย่างดีและจะพอใจผู้อื่นให้ทำความเพียรพยายาม พ่อคือเจ้าแห่งคนจน ลูกเองต้องให้ศาสนานี้แก่ผู้ที่อยู่ในหมู่บ้านด้วยเช่นกัน ภาพโปสเตอร์หกภาพก็เพียงพอแล้ว ภาพของวงจร 84 ชาติเกิดนั้นดีมาก ลูกควรอธิบายภาพนี้อย่างชัดเจนมาก อย่างไรก็ตามมายาก็มีพลังอย่างมากที่เธอทำให้ลูกล้มทุกอย่าง ที่นี่ทั้งสองแสงอยู่ด้วยกัน แสงหนึ่งเป็นของพ่อ และอีกแสงหนึ่งเป็นของผู้นี้ แม้ว่าทั้งสองจะมีพลังมาก ผู้นี้ก็พูดว่า ลูกๆ ต้องเกาะติดอยู่กับแสงที่มีพลังที่สุด ลูกๆ ทั้งหมดวิ่งมาที่นี่ พวกเขาเข้าใจว่ามีสองแสงที่นี่ พ่อพูดกับลูกๆ เป็นการส่วนตัว มีเพลงที่ร้องว่า ขอให้ฉันพูดกับท่านเท่านั้น ขอให้ฉันรับฟังท่านเท่านั้น สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าลูกสามารถนั่งที่นั่นตลอดไป! แปะวันนั้นก็เพียงพอแล้ว หากทุกคนจะนั่งที่นั่นก็จะมีคนมากมาย ทุกสิ่งดำเนินต่อเนื่องไปตามละคร อย่างไรก็ตามลูกควรจะมีความสุขที่ลึกล้ำอยู่ภายใน ผู้ที่ทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวเองเป็นผู้ที่จะสัมผัสกับความสุขนั้น เมื่อลูกสร้างปวงประชาแล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นราชาได้ ลูกต้องการพาสปอร์ต หากลูกจะถามบาบา บาบาก็จะสามารถบอกลูกในทันที มองดูตนเองแล้วดูว่าลูกมีข้อบกพร่องใดในตัวลูกหรือไม่ ลูกต้องอดทนทุกสิ่ง คำยกย่องสรรเสริญและคำประณาม ลูกควรอยู่อย่างมีความสุขกับสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้รับจากยกยา ลูกควรจะรักอาหารที่ลูกได้รับในยกยา ชันยาสน์แม้กระทั่งล้างจานของพวกเขาแล้วดื่มน้ำนั้นหลังจากรับประทาน เพราะพวกเขาเข้าถึงความสำคัญของอาหาร เวลาเช่นนั้นจะมาถึงเมื่อลูกจะไม่สามารถได้รับพืชพรรณธัญญาหารเลย เมื่อลูกสามารถอดทนต่อทุกสิ่งได้เท่านั้นลูกจึงจะสามารถสอบผ่านได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตาพ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. หากลูกเห็นข้อบกพร่องในผู้ใด หันไปหน้าของลูกออกไป อย่าได้บุดบึ้งซึ่งตั้งกับการศึกษาเล่าเรียน เป็นเหมือนกับดัตตะเตรยาและเก็บเกี่ยวคุณธรรมจากทุกคน
2. นำสติปัญญาของลูกออกไปจากสิ่งต่างๆภายนอก และฝึกฝนที่จะอยู่อย่างสำรวจตน ขณะที่อยู่ที่ธุรกิจหรืองานของลูก คงอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และอย่าได้พูดมากเกินไป

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ประทานความสุข และให้ความสุขแก่ทุกดวงวิญญาณโดยการเป็นตัวของตัวเอง ลูกๆ ผู้ที่มีการกระทำที่ถูกต้องตามศีลธรรมจรรยาจะได้รับความสุขและพลังอย่างเป็นผลทันทีของการกระทำเหล่านั้น หัวใจของพวกเขาย่อมมีความสุขเสมอ สำหรับพวกเขาไม่สามารถสัมผัสแม้กระทั่งกลิ่นของความทุกข์ใดๆ แม้แต่น้อยแม้กระทั่งในความคิดของพวกเขา การเป็นบราห์มินแห่งยุคแห่งการบรรจบพบกันหมายความว่าไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ใดเลยเพราะลูกคือลูกๆ ของผู้ประทานความสุข ลูกๆ ของผู้ประทานความสุขเช่นนั้นตัวเขาเองก็เป็นนายผู้ประทานความสุข พวกเขาจะให้ความสุขแก่ทุกดวงวิญญาณอยู่เสมอ พวกเขาไม่เคยเป็นเหตุของความทุกข์หรือรับความทุกข์

คติพจน์: การเป็นนายผู้ประทานและให้ความร่วมมือ ความรัก และความเห็นอกเห็นใจ คือสิ่งซึ่งบอกของดวงวิญญาณที่มีความเมตตา

*** โอม ขานติ ***